

[Alfred Jensen.]

at man, når der har været tale om at bevilge penge til arbejdsløse eller til social forsorg, ikke mindst til de gamle, ikke har kunnet komme op på sådanne beløb, som der her er tale om. Nej, så var man karrig, så var det nationens økonomi, der stod for fald, så var det ikke muligt at skaffe udveje. Men når det drejer sig om krig, om fremstilling af ødelæggelsesmidler, så kan man nok skaffe $\frac{1}{4}$ milliard, så spiller det ingen rolle, og så er der samdrægtighed i de partier, der ellers ynder at optræde som store modstandere.

Det er, som allerede sagt, en mærkelig situation, at vi behandler et forslag, som betyder anvendelse af 350 mill. kr. mere til militærudgifter, efter at rigsdagen er erklæret for opløst den 4. september. Når man har en sådan hast med at få rigsdagen opløst og få valg udkrevet, så kunne vel en sådan foranstaltning som denne vente, indtil vælgerne har haft lejlighed til at se nærmere på dette forslag. Men man forstår så udmærket, at dette forslag skal bruges i valgkampen. Vi har jo hørt tonerne om, at det er de rige, der skal betale. Jeg ved ikke, om man kan få det ud af det skatteforslag, der er knyttet til dette militærforslag, at det er de rige, der skal betale. I henhold til de oplysninger, finansministeren har givet, vil skatten ikke blive pålignet skattepligtige indkomster på under 10 000 kr. Ministeren oplyste, at det stort set vil sige indkomster på 12 000—15 000 kr. årlig, for så vidt det drejer sig om forsørgere. Men selyom man regner med disse 12 000—15 000 kr., så er vel ikke her skellet sat mellem fattig og rig, så har man ikke lov at påstå, at det er de rige, der skal bære byrderne, og det forekommer noget mærkværdigt, at man, netop når man skal beregne, hvorledes aldersrentemodtagernes rente skal reguleres, og hvorledes tjenestemandslønningerne skal reguleres, så har et pristalsbudget, der lyder på det sidste tal, 10 644 kr. årlig. Det dækker ikke over, hvad arbejderne har her i Danmark i absolut indtægt, det kan man jo se af den almindelige lønstatistik. Den viser, at den gennemsnitlige timefortjeneste ikke engang er på 3 kr., og det vil altså sige, at man dårligt nok kommer over de 7 000 kr. i gennemsnitsfortjeneste for arbejdere her i Danmark. Når man alligevel kommer op på et sådant indtægtsbeløb i detailpristallet, er det, fordi man medtager folk med større indtægter, indtægter, som ikke alene hidrører fra forsørgerens egentlige fortjeneste, men også hidrører fra bifortjeneste og eventuelt hustrufortjeneste. Derved kommer

man op på denne store indtægt, men jeg kan da ikke tro, at nogen vil mene, at de 10 644 kr. skulle udtrykke grænsen mellem fattigdom og rigdom her i Danmark, og det vil i virkeligheden sige, at adskillige af dem, der rammes af denne værneskat, er folk, som har en beskedent indtægt og absolut ikke kan kaldes rige, og det vil sige, at det er en frase, at det er de rige, der skal betale her.

Nu er der forøvrigt ingen, der ved, om forslaget går igennem i den foreliggende affattelse. Meget tyder på, at der vil komme ændringer, for nu tales der så smukt om, at selv den fattige enkes skærv skal tages med til køb af kanoner, flyvemaskiner og ødelæggelsesmidler.

Man kan altså fastslå, at byrderne ved det, der her foreslås, ikke alene vil blive placeret på de skuldre, som er i stand til at bære dem, men at de også vil komme til at hvile på familier, som ikke bør beskattes og ikke tåler at beskattes som her foreslået. De skatter, vi har, er iøvrigt høje nok, vi har gentagne gange påvist, hvor urimelig høje de er, og foreslået dem halveret for en del af de indtægter, det her drejer sig om.

Men disse foranstaltninger vil også komme til at ramme befolkningen på anden måde. Som sagt er oplysningerne til dette forslag meget mangelfulde. Jeg ser af finansministerens forslag, at disse militærudgifter vil betyde, at man må spare på statens anlægsudgifter, for at der kan blive materialer og kvalificeret arbejdskraft nok til at bygge kaserner og bunkers. Jeg ved ikke — det fremgår ikke af oplysningerne —, om man, når der tales om statens anlægsudgifter, udelukkende tænker på de egentlige statsanlæg, eller man også har opmærksomheden henvendt på boligbyggeriet. Under alle omstændigheder føler jeg mig noget utryk, idet jeg mener, at det i det lange løb vil komme så vidt, at en sådan omlægning af produktionen, anvendelsen af materialer og arbejdskraft, også vil komme til at ramme boligbyggeriet, og hvis det er tilfældet, vil det i virkeligheden sige, at der placeres byrder på større dele af befolkningen, først og fremmest naturligvis de dele, som står og mangler bolig og gerne vil have tag over hovedet, og som må finde sig i enten at udskyde giftermål eller at blive klumpet sammen med andre. I videre forstand vil en sådan begrænsning af boligbyggeriet komme til at betyde et pres på huslejen, således at man må regne med en gradvis stigning af huslejen, enten man nu går med til en generel forhøjelse af huslejen eller ej. Det vil altså sige, at der bliver